

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24174/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Драгаш, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2387/22 од 06.06.2024. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2387/22 од 06.06.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2387/22 од 06.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 59746/20 од 01.02.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица исплати 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.02.2022. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица исплати износ од још 200.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, као и у делу за исплату законске затезне камате на износ од 1.000.000,00 динара за период од 02.12.2020. године до 01.02.2022. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 115.350,00 динара са законском затезном каматом од извршења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2387/22 од 06.06.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиље и тужене, потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке и одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе, у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23).

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете због смрти блиског лица, мајке, а правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Поред тога делом ревизијских разлога оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања из ког разлога се сходно члану 407. ЗПП ревизија не може изјавити.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 03.12.2020. године, а вредност побијаног дела потраживања је 1.000.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић